

Sygn. akt VIII U 1002/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Jarosław Klon	

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2020 r. w Gliwicach

sprawy D. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania D. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 17 lipca 2020 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. i przyznaje ubezpieczonemu D. M. prawo do emerytury górniczej od dnia 1 czerwca 2020 roku.

(-) Sędzia Jarosław Klon

Sygn. akt VIII U 1002/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 lipca 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu D. M. prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podnosząc, iż ubezpieczonemu zostało już ustalone prawo do emerytury górniczej.

Ubezpieczony złożył odwołanie od powyższej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

Stan faktyczny:

Ubezpieczony D. M. urodził się w dniu (...) W dniu (...) roku ukończył on 50 lat.

Decyzją z dnia 7 lipca 2017 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej na podstawie art. 50e ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (emerytura górnicza bez względu na

wiek) od osiągnięcia okresu uprawniającego do świadczenia w sytuacji, gdy ubezpieczony udowodnił 25 lat okresów pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią.

W dniu 29 czerwca 2020 r. ubezpieczony złożył w organie rentowym wniosek o emeryturę.

Ubezpieczony legitymuje się ponad 25 letnim okresem pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą, w tym co najmniej 15 latami pracy górniczej o jakiej mowa w art. 50c ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Argumentacja prawna:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczonemu przysługuje prawo do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.t.j. z 2018r., poz. 1270 z późn.zm.) w związku z osiągnięciem przez ubezpieczonego wieku 50 lat - w sytuacji, gdy ubezpieczonemu zostało już wcześniej przyznane prawo do emerytury górniczej na podstawie art. 50e ww. ustawy (emerytura górnicza bez względu na wiek).

Zgodnie z art. 50e ust. 1 ustawy prawo do górniczej emerytury, bez względu na wiek i zajmowane stanowisko, przysługuje pracownikom, którzy pracę górniczą wykonywali pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres wynoszący co najmniej 25 lat, z uwzględnieniem ust. 2.

Stosownie natomiast do art. 50a ust. 2 ustawy prawo do emerytury górniczej, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) ukończył 50 lat życia;

1) ma okres pracy górniczej, wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust.1

2) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Sąd nie podziela stanowiska organu rentowego, iż prawo do emerytury górniczej można uzyskać tylko jeden raz, a więc jeżeli ubezpieczony uzyskał już uprawnienia do emerytury górniczej bez względu na wiek z art. 50e cytowanej ustawy, to w takiej sytuacji nie ma możliwości ponownego ustalenia prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ust. 2 ustawy.

W uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 5 marca 2013r., sygn. akt III AUa 1117/12, Sąd ten wskazał, że przewidziana w art. 50a ustawy emerytalnej górnicza emerytura, której nabycie ustawodawca wiąże z osiągnięciem stosownego wieku, uzależnionego od określonego okresu pracy górniczej przewidzianej w art. 50c ust. 1 ustawy emerytalnej – pomimo, iż warunki do jej uzyskania określono w dwóch odrębnych ustępach tego przepisu, faktycznie stanowi rodzajowo tożsame świadczenie.

Należy zwrócić uwagę, że analizowane przez Sąd Apelacyjny przesłanki nabycia emerytury górniczej odnosiły się do dwóch ustępów tego samego przepisu, tj. art. 50a ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Tym samym Sąd Apelacyjny w Katowicach wskazał, iż emerytura górnicza przewidziana na podstawie art. 50a ust. 1 ustawy jest świadczeniem tożsamym rodzajowo z emeryturą górniczą przewidzianą w art. 50a ust. 2, oba te przepisy regulują bowiem nabycie prawa do emerytury górniczej po ukończeniu wymaganego wieku, tj. 55 i 50 lat życia.

Dalej, Sąd Apelacyjny wskazał, że ustawa o emeryturach i rentach z FUS – wśród rodzajów emerytur górniczych rozróżnia emeryturę górniczą bez względu na wiek i zajmowane stanowisko w przypadku wykonywania pracy górniczej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przez co najmniej 25 lat, przyznawaną na podstawie art. 50e ust. 1 oraz przewidzianą w art. 50a emeryturę górniczą w obniżonym wieku 55 lub 50 lat przy 10 lub 15-letnim okresie pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1 w ogólnym okresie ubezpieczenia górnika (20/25 lat).

W ocenie Sądu są to zatem dwa różne świadczenia.

W najnowszym orzecznictwie Sąd Apelacyjny w Katowicach wyraźnie podkreślił, że na emeryturę można przechodzić kilka razy i nie powinno ulegać wątpliwości, że ubezpieczony, który pobierał górniczą emeryturę przyznaną na podstawie art. 50e może – po uzyskaniu odpowiedniego wieku emerytalnego – uzyskać prawo do górniczej emerytury określonej w art. 50a – wyrok z dnia 24 stycznia 2019r., III AUa 2351/18.

Sąd podziela też stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2014r. sygn. I UK 169/14, iż obecny art. 50e ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, będący odpowiednikiem dawnego art. 48 tej ustawy, statuuje własny, odrębny od art. 50a układ warunkujący nabycie uprawnień do emerytury górniczej, rezygnując z przesłanki wieku emerytalnego na rzecz dłuższego, bo 25-letniego stażu kwalifikowanej pracy górniczej. Takie stanowisko zajął również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1 kwietnia 2014r., I UK 366/.

Przepisy te różnią się zatem w zakresie koniecznych przesłanek zarówno okresami wymaganej pracy górniczej: art. 50a ust. 1 i 2 ustawy wymaga legitymowania się odpowiednio okresem 20 i 25 pracy górniczej i równorzędnej, w tym okresem odpowiednio 10 i 15 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1, natomiast art. 50e ust. 1 wymaga wykazania 25 lat pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (z uwzględnieniem ust. 2.), jak też różnią się co do przesłanki osiągnięcia wymaganego wieku w art. 50a ust. 1 i 2 i jej braku w art. 50e ust. 1.

Bezspornym jest, iż ubezpieczony w dniu (...) ukończył wiek 50 lat, udowodnił co najmniej 25 - letni okres pracy górniczej, w tym co najmniej 15 – letni okres pracy górniczej z art. 50c ust. 1 oraz nie jest członkiem OFE.

W takiej sytuacji ubezpieczony spełnił wszystkie konieczne warunki prawa do emerytury górniczej z art. 50a ust. 2 ustawy, który to przepis w sposób odrębny statuuje nabycie prawa do emerytury górniczej od art. 50e ust. 1, na podstawie którego ubezpieczony nabył uprzednio emeryturę górniczą.

Zatem ubezpieczony spełnił przesłanki do przyznania mu prawa do emerytury górniczej w oparciu o inną podstawę prawną niż dotychczas przyznane świadczenie.

Rozstrzygając niniejszą sprawę Sąd miał uwadze również fakt, że przepisy powołanej ustawy przewidują kilka możliwości nabycia prawa do emerytury przez pracowników wykonujących prace w górnictwie i żaden przepis nie ustanawia zakazu nabywania prawa do kolejnej emerytury górniczej, po spełnieniu przesłanek przewidzianych w odrębnych przepisach, czyli w oparciu o nową, inną od dotychczasowej podstawę prawną.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd z moc art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej poczynając od dnia 1 czerwca 2020 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszony został wniosek (zgodnie z art.129 ust. 1 ustawy emeryturach i rentach z FUS).

Stosownie do treści art. 148¹ k.p.c. rozpoznano sprawę na posiedzeniu niejawnym.

(-) SSO Jarosław Klon